

[Kultur- og kommunikationsministeren]

sion, der generelt har været om, hvor hensigtsmæssigt det er – eller hvor uhensigtsmæssigt nogle synes det er – at man nu ikke giver plads i bestyrelserne til folk med direkte tilknytning til produktionsmiljøerne.

Det er sket, fordi man i praksis har set, at habilitetsproblematikken har gjort, at bestyrelsesarbejdet har været vanskeliggjort af, at folk har måttet komme og gå i behandlingen af de enkelte sager. Det var et af de resultater, som nåedes gennem den undersøgelse, som blev gennemført, at man kunne pege på det som en af årsagerne til, at bestyrelsesarbejdet, der jo i høj grad skal strammes op efter det, der er forelagt her, kom til at foregå for løst og for svagt.

Når der så er sat en bestemmelse ind om, at kulturministeren i særlige tilfælde kan fravige de bestemmelser, der er nævnt, er det faktisk en ganske almindelig dispensationsmulighed, som er normal, hvor man har den slags bestemmelser. Jeg kan ikke på stående fod sige, hvilken situation der kan opstå, men man kan vel teoretisk tænke sig, at der vil være en person, som på en eller anden måde har været knyttet til filmmiljøet, men som trods alt alligevel ikke i den givne situation er bragt i en sådan stilling, at der vil være nogen problemer for hende eller ham i at være med. Og så skal der være en mulighed for ikke at udelukke, for den snævre regel kan være så snæver, at den ikke giver nogen mulighed. Men det er altså en formulering, man i almindelighed har, hvor man har sådanne relativt stramme afgrænsninger, således at de ikke skal blive til en spændetroje, men kun opfylde de stillede krav og sørge for, at de krav imødekommes, som betingelserne egentlig er sat ind for.

Jeg kan oplyse, at man ved behandlingen – og det håber jeg også vil ske under udvalgsbehandlingen – har holdt fast i, at de organisatoriske ændringer, der er tale om ved tilrettelæggelsen af dette lovforslag, i høj grad også skal være med til at styrke filmproduktionen, også økonomisk set, derved, at der bliver bedre økonomiske styremuligheder, som skulle medføre, at vi får en bedre udnyttelse af de ressourcer, der er til stede. Den organisatoriske opstramning, som der er tale om, og som jeg ikke skal gå i enkeltheder med – det gjorde vi, da vi sidste gang havde førstebehandling – er en væsentlig ting

for mig, fordi jeg tror, at vi vil kunne få en bedre ressourceudnyttelse og derved også faktisk flere film ud af de eksisterende ressourcer ved at foretage de opstramninger, der er tale om. Det har der været talt om, og det er der blevet lagt op til, og jeg ser frem til et konstruktivt udvalgsarbejde.

Tastesen (S):

I anledning af hr. Poulsaards hyldestale til den nyopfundne dummerautomat kunne jeg få lyst til at sige, at det kan da godt være, at hr. Poulsaard – for dem, der hører ham nogle gange i hvert fald – er underholdende, men det kan man naturligvis ikke bygge en fremtid på. Og selv om vi nu har 1987 og ikke 1814, hvor den senere Christian VIII udtalte – det står her i forordet til det skrift, vi har fået fra Filmarbejderforeningen, – »at nok er vi fattige, men derfor behøver vi ikke at blive dumme«, kan man faktisk anlægge det samme synspunkt for det kulturelle område. Det er min bestemte opfattelse, at det vil være den vej, vi går, hvis hr. Poulsaards kulturelle linje sejrer.

Om sikring af biografernes fremtid vil jeg sige, at vi for nylig i Kulturudvalget har haft besøg af en deputation fra biografejerne. De gør opmærksom på den kritiske situation, de er i.

Det er min opfattelse, at kommunerne selvfølgelig skal gå ind i biografdriften, men det er også min opfattelse, at forslaget med de 15 mill. kr. er en forsøgsordning, og så må vi se, om man måske kan få nogle mere folkelige film frem på den måde. Men denne forsøgsordning må ikke gennemføres på bekostning af den bevillingsramme, som findes i øjeblikket, og som indstilles på baggrund af konsulenterne. Derfor må jeg sige, at vor tilslutning til dette naturligvis er afhængig af, at det andet område ikke forsømmes. Det skal være plus i stedet for minus her.

Min sidste bemærkning skal omhandle filmkanalen. Vi vil vente med at se, hvad forslaget går ud på, men vores grundholdning over for et eventuelt forslag om en filmkanal – som jeg forstår at kulturministeren vil fremsætte forslag om – er, at Danmarks Radio er vort hjertebarn, og selv om vi ikke har nogen andel – TV 2 er jo regeringens og De Radikales barn – vil vi også overvåge, at det barn får en rimelig trivsel. Der-